

lille forskel, at man ikke har ubetinget optjenningsret. Hvis nu det havde været grundlaget for forliget, så havde jeg ikke haft store vanskeligheder ved at overbevise den socialdemokratiske gruppe om, at det var fornuftigt. Det havde jeg ikke. Men vi står ved det forlig, og jeg konstaterer, at vi kan bære det, fordi der ikke er nogen, der bliver bragt i en forsørgelsesmæssig klemme, fordi der er den lille forskel.

Så behøver jeg ikke at bekræfte hr. Peter Duetoft i, at han ret, for det har han. Der var flere betjente i det politiforlig, som Venstre og De Konservative tilsluttede sig. Enhver ved jo, at hvis Venstre og De Konservative ikke havde været med, så havde vi alligevel haft et politiforlig med SF og CD. Den eneste forskel, der gjorde, at de kom med i det, der lå på bordet, da CD og SF sammen med regeringen havde aftalt forliget, var jo en bogholderimæssig ændring, så de kunne gå ud og sige, at de ikke var med til at finansiere skatter og afgifter, men lod andre bære finansieringen.

Gad vide, om man kan regere et land på det grundlag, at man altid skal bede andre om at slæbe pengene hjem, og så kan man selv gå ud og skrive checkene ud? Er det sådan, man vil lede et land i Venstre? Jeg synes, Venstre skulle indtage en ydmyg position over for den metode, det anvendte for at komme med i politiforliget. Men Venstre kom med, og det er godt, når vi skal udmønte det. Så er Venstre med ved bordet, så er vi også fri for at høre på for meget.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må jo desværre konstatere, at den service, som Socialdemokratiet har på hjemmesiden, er et stort bluffnummer, eller også er det måske, fordi hr. Jan Petersen er redaktør af Socialdemokratiets hjemmeside. Det svar, jeg fik, var jo nøjagtig lige så blankt som det svar, hr. Jens Kramer Mikkelsen har fået på sit spørgsmål, fordi der er da en blank side. Jeg fik så nogle forkromede ord om, at det måtte jeg afvente at se i lovforslaget.

Det vil altså sige, at man har indgået en aftale, hvor man har fastsat et helt, må jeg forstå, fiktivt beløb, og så vil man regne baglæns, den dag man fremsætter lovforslaget. Jeg vil blot bede hr. Jan Petersen om enten at bekræfte, at der er tale om et fiktivt beløb – noget, som andre har brugt andre ord til at forklare, man har kaldt det det store havnerøveri – eller også at

Socialdemokratiet ikke kan svare på de spørgsmål, som det får stillet på sin hjemmeside.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg forstår ikke, hvorfor det skulle være nødvendigt for hr. Jan Petersen at give en beskrivelse af forløbet omkring politiforliget, som ikke er dækkende. Jeg nævnte jo lige præcis, at forskellen mellem det, vi forlod hos justitsministeren, og det, der blev det endelige resultat, var 230 flere betjente.

Det forslag blev præsenteret for hr. Anders Fogh Rasmussen og hr. Bendt Bendtsen fra Det Konservative Folkeparti for at få os til at acceptere afgangstigninger, gebyrstigninger, til at finansiere politiforliget. Det sagde vi nej til. Det var et tilbud til V og K, og det tilbud blev fastholdt, da regeringen kom på andre tanker og fremlagde besparelser til finansiering af politiforliget.

Så synes jeg, det er fantastisk, at den socialdemokratiske ordfører kan sige, at vi skal have et ansvar for de byrder, som regeringen sammen med andre partier i Folketinget lægger på danskerne, men som vi stemmer imod. Der er ingen andre steder på finansloven, hvor der er tale om afgifter og højere gebyrer, som vi har noget ansvar for, når vi stemmer imod. Det er lige så vel ATP-forhøjelser, som det er gebyr på pas, der kan finansiere det, som regeringen aftaler med andre partier. Hvis der er nogen, der fifler, så er det regeringen.

Da vi indgik forliget, fik vi et klart tilsagn om, at der ikke var lavet aftaler til anden side om finansieringen, som havde noget at gøre med politiforliget.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er utroligt at høre hr. Jan Petersen sige: Så er vi fri for at høre på for meget. Det er åbenbart sådan, at rigtige socialdemokrater gider ikke høre mere vrøvl. Så meget for den demokratiske samtale her i dette land, så meget for, at man lige har modtaget en masse kritiske høringssvar, så meget for det, man har lyst til at rette ind, og så meget for den samtale, man har lyst til at have.

Normalt er det jo sådan, når det gælder de videregående uddannelser og i det hele taget uddannelsesområderne, at man laver noget bredere end lige det snævre, man er nået frem til her.